

УПУТСТВО ЗА ЦИТИРАЊЕ И ФОРМАТИРАЊЕ ПИСАНИХ РАДОВА

– Међународна научна конференција „Изазови међународног кривичног и кривичног права“ –

Радови се пишу у форми научног или стручног чланка, у формату „Times New Roman“, фонт 12, проред 1,5, на српском језику (ћирилично писмо). У погледу текста у фуснотама, проред треба да буде 1,15. У погледу списка литературе, проред треба бити 1. На почетку рада требало би написати апстракт који не би требало да буде дужи од 14 редова и додати до пет кључних речи, док би на крају рада, дакле након списка литературе, требало написати кратки резиме (Summary) на енглеском или другом страном језику који такође не би требало да премашује 14 редова уз кључне речи на истом том језику. Текст апстракта и резимеа на страном језику би требало да буде у италику (*Italic*), фонт 12, проред 1,5.

Наслов чланка треба да буде написан у фонту 14, болд, великим словима, центрирано. Поднаслови првог нивоа треба да буду написани у фонту 12, не треба да буду болдовани, велика слова, центрирано. Поднаслови другог нивоа треба да буду написани у фонту 12, не треба да буду болдовани, само са првим великим словом, центрирано. Поднаслови трећег нивоа треба да буду написани у фонту 12, италики (али не и болд), само са првим великим словом, померени улево (Align Left). Поднаслови свих нивоа треба да буду нумерисани арапским бројевима, на следећи начин:

1. КРАЂА КУЛТУРНИХ ДОБАРА ПРЕМА МЕЂУНАРОДНОМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ

1.1. Развој у међународном хуманитарном и међународном кривичном праву и релевантна документа

1.1.1. Крађа културног добра као ратни злочин

ПРАВИЛА ЦИТИРАЊА У ТЕКСТУ

1. Књиге се наводе на следећи начин: прво слово имена (после чега следи тачка) и презиме аутора, назив дела (*italic*), издавач, место издања, година издања, број стране на којој се налази текст који се цитира.

Пример: Б. Марковић, *Расправе из кривичног поступка*, Књижара Геце Кона, Београд, 1914, 78–79

2. Чланци се наводе на следећи начин: прво слово имена (са тачком) и презиме аутора, назив чланка под наводницама, назив часописа (*italic*), број и годиште, број стране.

Пример: З. Стојановић, „Међународни кривични суд: сукоб права и политике“, *Југословенска ревија за криминологију и кривично право*, 1/1997, 142.

3. Када се цитира чланак објављен у зборнику радова, након имена аутора и назива чланка наводи се назив зборника (*italic*), у загради се наводе имена уредника, са назнаком „eds.“ ако је реч о зборнику на страном језику, односно „ур.“ ако се ради о зборнику на српском језику, издавач, место и година издања, број стране.

Пример: М. Шкулић, „Основи упоредног кривичног процесног права и основи проблеми реформе кривичног поступка Србије“, *Казнена реакција у Србији* (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2011, 54–125.

А. Buchanan, „Liberalism and Group Rights“, *Essays in Honour of Joel Feinberg* (eds. J. L. Coleman, A. Buchanan), Cambridge University Press, Cambridge 1994, 1–15.

4. Уколико се цитира податак из истог дела као у претходној фусноти, користи се скраћеница *ibid.*, с тачком на крају (без навођења презимена и имена аутора) и број стране. Када се цитира исти рад, истог аутора и иста страница текста, непосредно након претходног цитата тога аутора, онда се само ставља ознака *Ibidem*.

5. Уколико се исти чланак или књига касније у тексту поново цитира, наводи се прво слово имена и презиме аутора, додаток *op. cit.*, и број стране

6. Уколико постоји више аутора књиге или чланка (до три), раздвајају се зарезом.

Пример: Т. Васиљевић, М. Грубач, *Коментар Законика о кривичном поступку*,

Јустинијан, Београд 2005, 764–772

7. Уколико се цитира књига или чланак са више од три аутора, наводи се прво слово имена и презиме само првог од њих, уз додавање скраћенице речи *et al.*

Пример: R. Carp *et al.*, *Judicial Process in America*, CQ Press, Washington DC, 2007, 33.

8. Прописи (закони, подзаконски прописи итд.), се наводе пуним називом, потом се наводи гласило у коме је пропис објављен (*italic*), а после зареза број и година објављивања. Уколико је пропис измењиван и допуњаван, наводе се сукцесивно бројеви и године објављивања измена и допуна. Уколико ће се поменути закон цитирати и касније, приликом првог помињања после црте наводи се скраћеница под којом ће се пропис даље појављивати. Овакво навођење прописа неопходно је само приликом њиховог првог коришћења у тексту.

Пример: Законик о кривичном поступку – ЗКП, *Службени лист СРЈ*, бр. 70/01, 68/02 и 58/04.

9. Цитирање текстова с интернета треба да садржи назив цитираног текста, адресу интернет странице (*italic*) и датум приступа страници, тј. означавање када је страница на Интернету била доступна у облику у којем је коришћен такав извор у раду.

Пример: European Commission for Democracy through Law, Opinion on the Constitution of Serbia, [http://www.venice.coe.int/docs/2007/CDL-AD\(2007\)004-e.asp](http://www.venice.coe.int/docs/2007/CDL-AD(2007)004-e.asp), 24. мај 2007.

СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

На крају рада, потребно је навести и списак коришћене литературе. Књиге и чланци наводе се по претходно наведеним правилима цитирања, према азбучном реду, с тим што се прво наводи презиме аутора, прво слово његовог имена, назив дела, издавач, место и година издања.

Пример: Марковић Б., *Расправе из кривичног поступка*, Књижара Геце Кона, Београд, 1914.